

SENTÈNCIA de 26 de febrer de 2003

Acomiadament: abast del finiquit signat pel treballador.
- Acomiadament del treballador per mancances greus a les
obligacions relatives al bon ordre i disciplina de
l'empresa: s'ha de fonamentar en fets imputables al
treballador acomiadat

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- El Sr. Marc O.R. va començar a treballar en qualitat de serraller, pel compte de la societat TALLER LLADOS SL, el dia 17 de juny de 1996. Per carta de data 7 de març del 2002, lliurada el dia 13 de març, el Sr. Marc O.R. va ser acomiadat sense preavis ni indemnització per haver infringit els preceptes 4 i 6 de l'article 9 del Decret sobre el contracte de treball.

II.- Considerant el seu acomiadament il·legal, el Sr. Marc O.R. va presentar davant de l'Honorable Batllia, demanda contra la societat TALLERS LLADOS SL, en reclamació de la quantitat de 12.819,94 euros en concepte d'indemnització per acomiadament indegut, de 13.377,33 euros en concepte de preavis, amb els interessos legals i en condemnació de la societat demandada a declarar a la CASS la quantitat corresponent al seu favor.

III.- La societat TALLERS LLADOS SL es va oposar a la demanda de l'agent, contestant que els motius que impulsaren l'acomiadament no foren altres que la baralla produïda entre el treballador i un altre company de feina; que el Sr. Marc O.R. va reconèixer la seva participació en els fets que se li imputaven en la carta d'acomiadament.

IV.- Per sentència de data 30 de setembre del 2002, l'Honorable Tribunal Unipersonal de Batlles, secció civil, va desestimar la demanda de la part actora, absolutent la societat TALLERS LLADOS de les pretensions del Sr. Marc

O.R., condemnant aquest darrer al pagament de les costes processals.

V.- Contra aquesta resolució, el Sr. Marc O.R. ha interposat recurs d'apel·lació.

VI.- La part que recorre manifesta: que el fet que el Sr. Marc O.R. hagi signat el document que liquidava els havers laborals pendents, no es pot considerar com una prova de que se li hagin respectat els seus drets; que els drets que confereix el Decret sobre el contracte de treball són irrenunciables; que consta en autes una prova clara de la coacció efectuada per l'empresa en condicionar el lliurament del certificat de bona conducta de data 20 de març de 2002 i de la liquidació dinerària de la relació laboral, a la signatura i menció manuscrita del finiquit; que l'acomiadament no compleix els requisits legals, ja que el treballador no va cometre cap falta greu que justifiqués el seu acomiadament sense preavis; que el Sr. Marc O.R. mai no ha comés cap fet immoral ni contra les bones costums, ni ha faltat de forma greu a les seves obligacions pel que fa a l'ordre de l'empresa, la disciplina o la seguretat dels seus companys de feina, sinó que va ésser víctima d'una agressió per part d'un company de feina en un estat, més que probable, d'embriaguesa i d'agressivitat.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis Vuillemin.

FONAMENTS DE DRET

I.- És cert que acabada la relació laboral entre les parts, el Sr. Marc O.R. va firmar un finiquit en el qual consta que "He cobrat la part proporcional del salari que li correspon i les vacances i no demanaré cap altra tipus de indemnització ni reclamació per cap motiu".

II.- Com aquest Tribunal ha tingut l'oportunitat d'afirmar-lo, el finiquit firmat pel treballador acomiadat, només afecta les quantitats degudes per l'empresari en execució de la relació laboral, és a dir els havers laborals pendents com el salari, les hores extraordinàries, les vacances etc., totes quantitats contractualment degudes per l'empresari. Al contrari el finiquit de cap manera pot constituir un aplanament del treballador a una conducta il·legal de l'empresari, com un acomiadament indegut o improcedent. Si amb un finiquit un assalariat pot reconèixer que les quantitats que li són abonades corresponen a totes les quantitats que el contracte de treball li dóna dret de percebre, al contrari, mai pot

renunciar en el mateix document, al seu dret de reclamar la reparació de les conseqüències d'una conducta il·legítima de l'empresari en el seu desfavor. Per tant que el Sr. Marc O.R. hagi firmat el finiquit que consta en autes no l'impedeix reclamar contra l'empleador una indemnització per vulneració de les obligacions de l'empresari en matèria d'acomiadament.

III.- Resulta de la carta del dia 7 de març del 2002, que l'acomiadament del Sr. Marc O.R. fou motivat per haver el mateix provocat una baralla, davant testimonis, amb un company de feina, incomplint així amb els articles 3.3, 4, 9.4, 9.6 del Decret sobre el contracte de treball de data 15 de gener de 1974.

IV.- La baralla imputada al Sr. Marc O.R. no és negada, però el mateix afirma que en realitat fou ell qui va ser víctima de l'embriaguesa i de l'agressivitat d'un company de feina, més concretament el Sr. S. És acreditat pels testimoniatges que consten en autes i particularment per les declaracions del propi Sr. S., que l'únic responsable de la baralla que es va produir en el lloc de treball el dia 28 de febrer del 2002, fou el Sr. Enric S.E. que va assaltar el Sr. Marc O.R., el qual no va respondre físicament a la seva agressió i va patir lesions a la cara com a conseqüència dels cops de puny que va donar-li el seu company de feina.

V.- Si una baralla entre companys de feina davant de clients de l'empresa, constitueix una culpa greu que pot motivar l'acomiadament d'immediat dels antagonistes, en el cas d'autes, força és de constatar que el Sr. Marc O.R. no ha tingut cap responsabilitat en l'incident del qual al contrari va ser víctima. Abans de prendre una mesura tant greu com l'acomiadament d'immediat d'un treballador, l'empresa ha de verificar si la conducta del mateix va ser veritablement culposa i no pot limitar-se a considerar únicament l'esdeveniment intervingut de manera genèrica, sense investigar per determinar el grau de responsabilitat de cada participant. En el cas d'autes res no es pot imputar al Sr. Marc O.R. que en cap moment ha comés fets immorals o contra els bons costums, o ha comés mancaments greus a les obligacions relatives al bon ordre, disciplina de l'empresa, seguretat dels treballadors o execució del contracte. L'empresa no prova de cap manera que el Sr. Marc O.R. hagi perpetrat una culpa greu atès que en la baralla que se li imputa, no fou l'iniciador sinó la víctima. Per conseqüent l'acomiadament manca de fonament legal i origina en favor de l'agent, el pagament de l'indemnització per acomiadament injustificat i del preavis al qual tenia dret.

VI.- Les quantitats reclamades en concepte de preavis i d'indemnització no són discutides per l'empresa i corresponen d'acord amb les disposicions dels articles 8 i 11 del Decret sobre el contracte de treball, a l'import respectiu de 12.819 i 13.377 euros.

VII.- L'estimació del recurs origina el pagament de les costes judicials a la part recorreguda.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Estimar el recurs del Sr. Marc O.R.; **revocar** la sentència de l'Honorable Tribunal Unipersonal de Batlles de data 30 de setembre del 2002; **condemnar** a la societat TALLERS LLADOS SL a satisfer al Sr. Marc O.R., la quantitat de 26.196 euros amb els interessos legals a comptar de la contesta a la demanda, així com a declarar a la CASS, la quantitat de 13.377 euros en concepte de preavis; condemnar a la societat TALLERS LLADOS SL al pagament de les costes processals d'ambdues instàncies.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-